
Jeg har ligget og lyttet

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. ”Jeg har ligget og lyttet”, i: *Mindeudgave Digte*, side: 159, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Jeg har ligget og lyttet

Jeg har ligget og lyttet, nu hører jeg Trin.
De er sagtens en hel km borte,
lydløse, springende Fjed som af Hjorte,
men jeg ved, det er kæreste Gutten min.

Det skraber langs Muren, han famler sig frem,
saa pikker han – tænk, at han tør det! – paa Ruden;
nu kikker han ind. Men jeg ligger jo uden
at trække mit Vejr eller røre et Lem.

Lille Kærest, smut herhen,
vaagn og rejs dig, lad dig sige,
til din Ven du maa dig snige,
mine Arme er din Stige
ud i Maaneskinnets Rige.
Nu har Vintren maattet vige,
Vaaren spiller paa sin Gige;
du kan høre Viber skringe
saarede i søde Krige,
og langs Sti og Hegn og Dige
ser du Blomsterøjne kige
op mod Skyers gyldne Flige.
Alt maa mod hinanden hige.
Foraarspige uden Lige,
allerpigeligste Pige,
du maa komme, lad dig sige,
du maa komme til din Ven.